

Van: Monique mspanjer@hotmail.com
Onderwerp: Voorbeeld van wat er verloren gaat door de rekentoets in de slaag-/ zakregeling
Datum: 24 april 2015 11:36
Aan: t.jadnanansing@tweedekamer.nl, jasper.vdijk@tweedekamer.nl, m.rog@tweedekamer.nl, p.vmeenen@tweedekamer.nl, j.slok@minocw.nl, m.e.bril@minocw.nl
Kopie: signyenjules@hetnet.nl

M

Beste volksvertegenwoordigers,

Onlangs heb u een mail mogen ontvangen van mijn dochter. Toch wil ik u als moeder mijn kant van het probleem dyscalculie vertellen.

Vanaf dat Danique in groep 3 zat weten wij dat ze dyscalculie heeft. Vanaf dat moment was het oefenen, oefenen en oefenen. Totdat ze niet meer kon. In groep 6 is het uiteindelijk definitief bevestigd.

Remedial teaching, pre teaching en hulp door een gespecialiseerd bureau. Alles om haar maar te helpen. Achteraf vraag ik mij af of we hier goed aan hebben gedaan. Danique is van een vrolijk, blij en opgeruimd kind veranderd in een stil, faalangstig en teruggetrokken kind.

Natuurlijk doe je als ouders alles wat maar in je macht ligt om je kind te helpen. We zijn ondertussen 10 jaar verder. Het rekenen is nooit verbeterd ondanks al haar inspanningen, maar o wat wou ze graag beter leren rekenen.

Wat ziet school? Een meisje dat niet kan rekenen. Alleen maar lage cijfers haalt als het om rekenen gaat. De focus ligt wat school betreft op wat ze niet kan. Daar word ze op afgerekend wat betreft hun schooladvies.

Maar wat ziet school niet? Een meisje met een brede maatschappelijke belangstelling, belangstelling voor de natuur heeft, gek is op dieren, belangstelling heeft voor haar medemens, dat ze lief is, dat ze goed is in talen, dat ze geweldig kan tekenen, dat ze creatief is.

Helaas zullen we nooit weten of Danique een ander kind zou zijn geweest als ze vanaf het begin de erkenning had gekregen dat ze er niets aan kon doen dat ze nooit zal leren rekenen. Wat was er gebeurd als de focus niet op het niet *kunnen* rekenen had gelegen. Maar als de focus had gelegen op al haar talenten? Als moeder ben ik ervan overtuigd dat dit haar zeker veranderd heeft.

Laat de talenten van deze kinderen niet onbenut. Ook zij kunnen met hun handicap van grote waarde zijn voor onze maatschappij. Of ben je alleen wat waard als je kunt rekenen?

Met vriendelijke groet van een bezorgde moeder,
Monique Spanjer